

ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ
ΕΙΣ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
τοῦ κ. RAFFAELE CANTARELLA

[Ἀποφάσει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Κρατικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μιλάνου κ. Raffaele Cantarella ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος. Ἡ σχετικὴ τελετὴ ἐγένετο τὴν 3ην Ἀπριλίου 1967, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Κατὰ τὸν πανεπιστημιακὸν ὀργανισμὸν ὠμίλησε περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κ. Βουρβέρης, ὁ δὲ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος προέβη εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ νέου ἐπιτίμου διδάκτορος. Ἐν συνεχείᾳ ὁ καθηγητὴς κ. R. Cantarella ἐξεφώνησε λόγον μὲ θέμα: «Grecia e Italia». Τὰ κείμενα τῶν δύο λόγων δημοσιεύονται κατωτέρω].

ΟΜΙΛΙΑ
τοῦ καθηγητοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. Ι. ΒΟΥΡΒΕΡΗ

Κύριε Πρύτασι,
Κύριε Κοσμήτορ,
Κύριοι Συνάδελφοι,
Ἀγαπητοὶ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι,

Laetus ac lubens hodierno die Ordo professorum Philosophiae Universitatis Atheniensis, coram hac professorum et studiosorum corona, in hoc nobili et illustri loco, virum doctissimum atque praestantissimum

RAPHAELEM CANTARELLA,

in Universitate Mediolanensi philologiae classicae et byzantinae professorem publicum ordinarium, accipit, ut eum doctorem honoris causa dicat, creet et renuntiet.

Gaudium Rectoris Magnifici et Ordinis professorum philosophiae et juventutis academicae Universitatis nostrae salutatio mea exprimet, quam ego ad nostrum clarissimum collegam et hospitem patrio sermone ab imo pectore dirigo.

Φίλε Ἑταῖρε,

Τῷ ὄντι χαρᾶς ἔμπλεω οἶτε Σοὶ ὁμότεχνοι καὶ οἱ ἡμῖν συνόντες τρόφιμοι χαίρειν Σε, ἐνταῦθα ἐπιδημοῦντα, ἥδιστα προσαγορεύομεν καὶ ἐρρῶσθαι εὐχόμεθα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε κοινῆς ἡμῖν τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἰταλῶν τε καὶ Ἑλλήνων παλαιφάτου φιλίας.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Διὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν προπτυχίων τοῦ προλόγου μου εἰσέρχομαι τώρα εἰς τὸν χώρον τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προσπαθῶ νὰ Σᾶς παρουσιάσω καὶ προβάλω τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ τιμωμένου σήμερον ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας Ἰταλοῦ συναδέλφου.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς εἰς τὸ Κρατικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου

κύριος RAFFAELE CANTARELLA

ἐγεννήθη εἰς Μιστράτε τῆς Μεσσήνης τὸ ἔτος 1898. Μετέσχε τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐτιμήθη εἰκοσαετῆς μὲ τὸ μετάλλιον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τῆς χώρας του. Τῷ 1920 ἔλαβε μετ' ἐπιτυχεῖς σπουδὰς τὸ πτυχίον γραμμάτων καὶ φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως, ἔτι δὲ καὶ τὸ δίπλωμα μεταγενεστέρας μετεκπαιδεύσεώς του εἰς τὸ ἀνώτατον Ἰνστιτοῦτον Φιλολογίας τῆς Φλωρεντίας. Τῷ 1924 διωρίσθη φιλόλογος καθηγητῆς εἰς Λύκειον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἄρχειται ἡ πανεπιστημιακὴ του σταδιοδρομία, ὅτε ἐγένετο ὕψην τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Τὰ ἐπόμενα στάδια τῆς ἐν τῇ ἀκαδημαϊκῇ σταδιοδρομίᾳ ἐξελιξέως του ἦσαν τὰ ἑξῆς: Μέχρι τοῦ 1938 ἑκτακτος καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως. Ἀπὸ τοῦ 1938 καὶ ἑξῆς καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς μέχρι μὲν τοῦ 1950 εἰς τὸ Καθολικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Μιλάνου, (1938 - 1941 ὡς ἑκτακτος καὶ 1941 - 1950 ὡς τακτικὸς), ἀπὸ δὲ τοῦ 1950 μέχρι σήμερον τακτικὸς καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἐντεταλμένος τῆς βυζαντινῆς εἰς τὸ Κρατικὸν Πανεπιστήμιον Σπουδῶν τοῦ Μιλάνου. Διετέλεσε καὶ Διευθυντῆς τοῦ Παπυρολογικοῦ Τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Νεαπόλεως, εἶναι δὲ Διευθυντῆς τοῦ τμήματος «Τὸ Παγκόσμιον Θέατρον» τῆς νέας ἐκδοτικῆς Ἀκαδημίας τοῦ

Μιλάνου «Thesaurus Litterarum». Εἶναι πατὴρ δύο θυγατέρων, ὧν ἡ μία εἶναι ὕφηγῆτρια τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ δικαίου.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ κ. Cantarella εἶναι εὐρύ και πολὺπλευρον.

Τρεῖς εἶναι οἱ κύριοι τομεῖς, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ συγγραφικῆς δραστηριότητος τοῦ καθηγητοῦ Cantarella: 1) Τὸ ἀρχαῖον δράμα, τραγωδία καὶ δὴ καὶ ἡ ἀριστοφάνειος κωμῳδία, 2) ἡ βυζαντινὴ γραμματεία καὶ 3) ἡ ἐλληνικὴ γραμματολογία. Μνημονεύομεν τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1926 γενομένην ἔκδοσιν τῆς τραγωδίας «Τραχίνιαι» τοῦ Σοφοκλέους, τὴν ἔκδοσιν ἀποσπασμάτων τοῦ Αἰσχύλου ἐκ παπύρων τῆς Ὁξυρύνχου, τὴν μεγάλην πεντάτομον ἔκδοσιν ὅλων τῶν κωμῳδιῶν τοῦ Ἀριστοφάνους, τὴν ἔκδοσιν ἀνθολογίας Ἑλλήνων ποιητῶν μετ' εἰσαγωγῶν, ὑπομνήματος καὶ μεταφράσεων, τὴν ἐρμηνευτικὴν ἔκδοσιν ἀνθολογίας χριστιανῶν ποιητῶν, τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἐπιτρεπόντων» τοῦ Μενάνδρου καὶ ἱστορίας τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς λογοτεχνίας. Εἰς τὸ ἐκδοτικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Cantarella περιλαμβάνονται καὶ ἄλλα κείμενα ἀνέκδοτα κλασσικὰ καὶ βυζαντινά, τῶν ὁποίων τὴν λεπτομερῆ μνείαν παραλείπομεν, ὅπως καὶ ἐπὶ μέρους δημοσιευμάτων εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

Τῶν ἐργασιῶν τοῦ καθηγητοῦ Cantarella ἐδημοσιεύθησαν λίαν εὐμενεῖς κριτικαὶ εἰς πολλὰ κριτικὰ περιοδικά.

Ὁ καθηγητὴς Cantarella ἐτιμῆθη διὰ τοῦ χρυσοῦ Ἀριστείου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, εἶναι μέλος τῆς Λομβαρδικῆς Ἀκαδημίας, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς τῆς Νεαπόλεως καὶ ἀπὸ τοῦ 1963 μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Λυγκέων τῆς Ἰταλίας, ὥς καὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων, ὡς μέλος τῆς ἐταιρείας Κρητικῶν Ἱστορικῶν Σπουδῶν, ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας, σήμερον δὲ ἀναγορεύεται ἐν τῇ παρούσῃ σεμνῇ τελετῇ, ἀποφάσει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐπίτιμος διδάκτωρ αὐτῆς, τιμώσης οὐ μόνον τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον του, ἀλλὰ καὶ τὰ φιλελληνικά του γενναῖα αἰσθήματα· διότι ὁ καθηγητὴς κ. Cantarella εἶναι εἰς ἕκ τῶν ἀκραιφνῶν φιλελλήνων.